

สำเนา)

รับที่ ๔๙ / ๒๕๕๔ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๔ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 กระทู้ถามด่วนที่ ๐๔๙

วุฒิสภา

๕ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ปัญหายาเสพติดกับแนวทางการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ด้วยประเทศไทยประสบกับปัญหาเสพติดทั้งในด้านการเป็นพื้นที่ผลิต การเป็นพื้นที่การค้า การเป็นทางผ่านยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณตะเข็บชายแดน ๓ จังหวัดทางภาคเหนือ คือ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน รวมไปถึงปัญหาการเป็นพื้นที่แพร่ระบาดของยาเสพติด ซึ่งแต่เดิมมี ตัวยาที่แพร่ระบาดเพียงไม่กี่ชนิด ได้แก่ ผีน กัญชา กระต่อม เฮโรอีน แต่ในปัจจุบันพบว่าได้มีการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดหลากหลายชนิดเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ ยาบ้า ยาไอซ์ ยาไอซ์ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท อีกไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ชนิด ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่มีความร้ายแรงระดับชาติ ทุกสังคมทุกชุมชน ต่างได้รับผลกระทบจากปัญหาเสพติด กล่าวคือ การเสพยาเสพติดทำให้ผู้เสพยาอ่อนแอและ จิตใจที่ไม่ปกติ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ผู้เสพยาจะเป็นต้นเหตุของการก่ออาชญากรรมตั้งแต่การลักเล็ก ขโมยน้อยไปถึงการประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน กลายเป็นภาระต่องานด้านกระบวนการยุติธรรม ทั้งระบบ เพราะรัฐต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มสูงขึ้น และทำให้การดำเนินคดีด้านอื่น ๆ เกิดความล่าช้า อย่างไรก็ตามหลังจากที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชเสาวนีย์เกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด รัฐบาลก็ได้น้อมนำพระราชเสาวนีย์มาจัดทำนโยบายเร่งด่วนกำหนดให้การแก้ไขและป้องกัน ปัญหาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ โดยยึดหลักนิติธรรมและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดในการ ปราบปรามลงโทษผู้กระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้มีอิทธิพลต่าง ๆ ส่วนตัวผู้เสพยา ก็ได้รับการบำบัดรักษาให้หายขาดโดยจะมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบเพื่อให้บุคคลเหล่านั้น กลับมาเป็นคนดีของสังคม รัฐบาลพยายามจะใช้กลยุทธ์เชิงรุกในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้ามาภายในประเทศไทย พร้อมทั้งดำเนินการต่อสู้กับ ปัญหาเสพติดและป้องกันไม่ให้ประชาชนเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ปัญหาเสพติดดังกล่าวข้างต้น เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน ส่งผลกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยและ ศีลธรรมและเสรีภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่รัฐมนตรีควรจะต้องชี้แจง และดำเนินการโดยทันที ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๖๓ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ที่ผ่านมาถึงแม้จะได้มีมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้ผลิต ผู้จำหน่ายยาเสพติด แต่ก็ยังไม่สามารถขจัดยาเสพติดให้หมดไปได้ เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน อีกทั้ง การปราบปรามและจับกุมยาเสพติดทุกครั้งจะมีปัญหาคือ การไม่สามารถสาวไปถึงผู้ค้ารายใหญ่ได้ แต่จะจับได้เพียงผู้ค้ารายย่อยเท่านั้น รัฐบาลจะมีการดำเนินการป้องกันและปราบปรามอย่างไร และ แนวทางปฏิบัติในการดำเนินการใช้กฎหมายฟอกเงินเพื่อยึดทรัพย์กลุ่มผู้ค้ายาเสพติดเป็นอย่างไร

๒. เนื่องจากสถานการณ์การเมือง เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โครงสร้างทางสังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ขาดพลังงาน และขาดความสมดุลในการพัฒนา สถาบันหลักทางสังคมหลายสถาบันเกิดความอ่อนแอเป็นช่องว่างทำให้ปัญหาเสพติดแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น ยาเสพติดหลายชนิดได้แพร่ระบาดเข้ามาในกลุ่มวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ผู้ใหญ่ ยาเสพติดบางชนิดมีการขายทั่วไปตามแหล่งอบายมุขและสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืน โดยไม่มีมาตรการในการปราบปรามการขายและการแพร่ระบาดอย่างจริงจัง ทำให้เด็ก นักเรียน นักศึกษา และวัยรุ่น ผู้ซึ่งเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศต้องเสียนาคติไป รัฐบาลจะมีแนวนโยบายแก้ไขอย่างไร

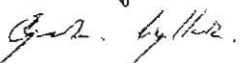
๓. กระบวนการบำบัดผู้เสพยาเสพติด คือ การรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสพยาเสพติด เพื่อให้ผู้เสพสามารถเลิกเสพยาเสพติดและกลับเข้าไปใช้ชีวิตในสังคมตามปกติได้ จึงถือว่าเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันจำนวนสถานพยาบาลที่ให้บริการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยนั้นยังมีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เสพยาเสพติด จะเห็นได้จากข้อมูลจำนวนสถานพยาบาลในประเทศไทยที่ให้บริการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ มีอยู่เพียงประมาณ ๑,๐๐๐ แห่ง แต่จำนวนผู้เสพยาเสพติดตามข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) มีจำนวนถึง ๙๙๐,๐๐๐ คน นอกจากนี้ สถานพยาบาลที่ให้บริการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดที่มีอยู่นั้นก็ประสบปัญหาการขาดแคลนเครื่องมือ อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ ยา หรือบุคลากรทางการแพทย์ ทำให้ไม่สามารถบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้เสพยาเสพติดอย่างมีคุณภาพเท่าที่ควร เมื่อคำนึงถึงงบประมาณของรัฐที่มีอยู่อย่างจำกัดแล้ว รัฐบาลมีแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สถานพยาบาลที่ให้บริการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดและพัฒนาศักยภาพของสถานพยาบาลดังกล่าวอย่างไร

๔. เมื่อผู้เสพยาเสพติดผ่านการบำบัดรักษาจนเลิกยาเสพติดได้แล้ว ปรากฏว่ามีผู้ที่เลิกยาเสพติดโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนย้อนกลับมาติดยาเสพติดซ้ำอีกครั้งเป็นจำนวนมาก โดยจากข้อมูลพบว่า จากจำนวนผู้ที่เข้ารับการรักษาทั้งหมด ผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษาการเสพยาเสพติดและกลับไปเสพซ้ำอีก มีจำนวนสูงถึงร้อยละ ๗๕ ในระยะเวลา ๓ เดือนแรกหลังหยุดยาเสพติด รัฐบาลมีแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้อย่างไร

๕. นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ปัญหาการค้ายาเสพติดยังสามารถขายได้ในเรือนจำ ด้วยวิธีต่าง ๆ ซึ่งจะมีการปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ตั้งแต่การซุกซ่อนโทรศัพท์มือถือเพื่อประโยชน์การค้ายาเสพติด หรือการติดต่อกับบุคคลภายนอกเพื่อประโยชน์ในการค้ายาเสพติดในเรือนจำในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนี้ จากการรายงานการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศพบว่า การจับกุมยาเสพติดส่วนใหญ่มีการสั่งซื้อมาจากเครือข่ายในเรือนจำมากที่สุด ซึ่งปัจจุบันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเรือนจำยังไม่สามารถแก้ไขได้ รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายอัมฤทธิ เกตุแก้ว)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

บังคับบัญชากลุ่มงานกระทู้ถาม

สำนักงานประชุม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อนุรักษ์ นียมเวช

(นายอนุรักษ์ นียมเวช)

สมาชิกวุฒิสภา